

LUNDSS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

DIREKTÖR
FOLKMINNESHÄRDA
200 907

denverat m.t. 1923.

Folkminnen

från

S k y t t s h ä r a d.

Ingemar Ingers

1922

- 1) Hanna Andersson (f.i. Fru Alstad 1842) sid. 1.
2) Jöns Eriksson (f.i. Lilla Markie 1833) n 17.
-

av

Ingemar Ingers

1922.

(24 sid)

207

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1.

Folkminnen

från

S k y t t s h ä r a d

berättade av

barnmorskan Hanna Andersson.

Upptecknade av

Ingemar Ingers.

F.d. barnmorskan i Tottarps socken, änkan Hanna Andersson å Kabbarp nr 8 är gammal "sönerlänning" och född 1842 i Fru Alstad, Skytts härad. År 1869-1888 var hon barnmorska i Fuglie, Skytts härad och 1888-1921 i Tottarp, Bara härad. Då hon avsick från sin befattning erhöll hon medalj, som tilldelades vid en högtidlighet i kyrken, då även en annan gammal trotjänare i socknen, fjärdingsmannen Hans Olsson, fick samma utmärkelse.

Mor Andersson, som redan vid sin flyttning från Fuglie var änka, var i sin krafts dagar en mycket duktig kvinna och har personligen utfört betydande reparationer å sitt hus. - Hennes berättelser, som upptecknades i februari och mars 1922, och som återges på hennes genuina Skytts-nål, utgöras mest av minnen från Fru Alstad och Fuglie.

207 ^{VIII}
LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV.

Fru Alstads kyrka.

Kjärken den lå po en höj bakke, de e där tätt ve ja e barnfydd.

Å där sa di de va sådент alló om nättorne. Å där lå snackor po valved, å där va månge skolle gå opp å se ditte härne. Å de så ud som de konne hat vad nän slavs övorsvänninj. Den, Fru Alsta kjärke, skolle va nied, nied gammel, men nu e han forbättred. Den skolle hat ståd ¹⁾ åver syndefloden, å de skolle va bevised me ðe, åd di månge snäckorne lå dä. For snacken gick jo ud, åd den hadde ståd åver syndefloden, å så skolle di lie där te bevis for ed. Men de skolle va månge, månge är sin. Den va tämmelet stor for å vere en gammel kjärke.

Där lå en går lie opp ad, den kalle di Annexegår-²⁾ en, här länje den nu hadde led där.

Stockstraff.

Om där va nän fick glytte å ente va gifte, så skolle di stå i stocken så länje gudstjenesten vare. Å de så ja när ja va lidet, där sad en töse-stackel, de

1) D.v.s. restaurerad. 2) Legat. 3) "glyttar", barn.

e åver sexti år sien. - De va nock mer, en kunne komme ihu,
men när en har sådden akávenhed så kan en ente komme mied
ihu. En har jo hat anned i tankorne så en har glend så
mied. Somme e så ihukommelie, så di kan komme ihu vær inde-
ste itt.

Barnomsminnen.

Där bode ¹⁾en ongantagskvinnje i vår går, de va en räli
männeske. Hon kom titt å tätt inj te voss, när vi sad å åd,
å då brute hon å si: "Ja får se ette, så ente glyttane får
for mien mad". Vi fickj titt kåckte ejj, vi fickj då värs
tre ejj, men då se hon: "De konne jo ware nock me itt halt
ejj te vær". (De va jo åsse nåd å dele po itt ejj;) Å så
sa hon: "Ja brute gi mitt folk värs tre pantofflor å litt
salt, når di va ude i marken". - Måntro vi wa galne po den
kvinnjen månge gånge, ad hon kunne fortryde voss maden po
den leen!

Men så vi nån sän där troppe - for di kom jo rie-
nes iblann - så ville vi glytte gå närr i källeren å

1) Brådskä, många bestyr. 2) Undantagskvinnna. (Gram-
sämljan var kanske icke alltid så god, när en annan familj
Övertagit gården). 3) Kokta ägg. 4) Potatis. 5) Missunna.

gimme voss, for di ente skolle hitte voss. For då trode
vi kried va näre. Vår går lå tätt ve vejen. Där kom he-
le store skocke rienes, å när di kom så bårje vi ginnest
å ville gå närr i källeren å gimme voss.

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKLIVSNESSARKIV

Bäckhästen.

Bäckhästen, den sneckede di nied om. Disa ad han
kom å anammede folk. Ja kommer ihu som liden, di sneckede
så mied om han. Men de va i Alsta, där va en stor mosse,
där se di han va. Så va han dåbbelt så stor som en vanlig
häst. Å han kom opp po lanned iblann.

Goenisse.

Men där va månge som sa: "Ja synes ad den har goe-
nisse". Goenisse de skolle varre nån där hjalp dom om
nättorne, så di behövde bare hälten så möed folk. Där
skolle offres nåt te ham, men de va där ente månge som
tytte di hadde rå ti. Ja kommer ihu ad di snacke om ad
"den har goenisse, elles konne han ente rede si så pass".
Nu kallor di ed jo "tur", om där e nån som redor si.

Marorne.

Marorne di kom jo å satte si po mogen po dom när
 di lå å sav, så di kunne ente åne. Den va där så månge va
 rädde for. Di skolle gjärre korsticken så skolle hom ente
 ha näjt me å komme å kväve dom. - Men de kan jo hände di
 fick annträppa, de va ilieväl di anfåktes. Men di kalle
 ed jo for maren. Där va nad di skolle lese me.

Om en besynnerlig höna.

Ja va väl en fjortan år, så dö min morbrors kvinje
 å ja kom did å skolle husåle. Å där va en hymne sprant
 3) 4) 5)
 ad itt järe. De va injen mostor dö, de va di två siste år-
 en mostor hon lörde, men så dö horm. Så va ja där sien, så
 då så vi allri den hymnen där mer. Hon va lij en ann hym-
 ne, men hon sprant så besönnorlet. Hon så konsti ud - ja,
 hon va lij en hymne elles, men hon sprant som hon varken
 hörde eller så. Men där va sådant forondor åver den hym-
 nen. Å där va månge trode ad de va hymnens skyll ad mos-
 tor hon ble sjyv. Där va di som skolle forsöje å fånge
 hinje, men de va rent omöjelet.

1) Andas. 2) Mor Andersson söker en naturlig förklara-
 ring till detta fenomen ("Det var likaväl de anfåktes").
 3) Hushålle. 4) Sprang längs efter ett gärde (en gärdes-
 gård). 5) Innan. 6) Sjuk.

1)
Månstorps gavlar.

Månstorpe gövle, där ble allti nän oljckje. Å ja har
 tidor po nattane, där ble allti nän oljckje. Å ja har
 vad där å promenered me - ja vändes ned po Månstorpe-
 gären - men ja tytte ja tote ente gå näär dom. Ja kan
 ondres om Månstorpe gövle di står inú? di e skrovlie
 å rälie kan ja täntje. Jaså, di gamle gövlane står inú.

Varsel.

3) Om di hörde nåd felt eller bomp, så trode di där
 skulle nän dö i släjten. Ja kom å täntje po ded hin
 kvällen. Där va en bärk falt närr, ja hadde bränne i en
 bärk. Ja kunne ente begripe vad de va. Å hadde de vad
 för i tiden, så hadde di trod de va varsel.

Ja ble liesson litt bang ve ed i alle fall. Å när
 ja kom opp po marenen, så lå brännebärken po goled. Å så
 har de konned va me månge deler för.

-
- 1) Ruinen av det gamla Wogenstrups slott i Södra
 Ingelstads socken, Oxie härad, kallas av folket "Måns-
 torpe gövle". Gavlarna kvarstår ännu till ansenlig höjd.
 2) Vistades. 3) Bompe = falla ned ett doft buller, dunsa.
 4) Burk, bleckburk där veden ("Bränned") förvarades till
 torkning, vid kakelugnen. 5) Rädd (Danska bange).

Svartkonstböcker.

Jä kommer ihu där va smö böjor som va så här störe, de kom di sälde. Där va lacked for, å di fick ente lese han fören di hadde kyfft han. Den kalle di for svartkonstbåg, å den skolle varre så nytti så. Å me den skolle di kunne fordrive allt möjelet ont, å liesådan gjärre allt möjelet ont.

Sjukdom och hälsa.

När di va sjyve, så skolle di lese åver dom. Där va en sträf di skolle lese, men de har ja glemd. Ja där va alri doktor i mitt himm, skynnt ad vi va så månge glytte, vi va fjortan sysken. Har han ble nied gammel. Han dö nit-tan hondre, han va åtatiåte är gammel.

Där va jo nän kläge, di kallede, som di skolle söje när di va sjyve. Å så sto di å momlede, så fick de gå åver om de kunne. Där va en längre gammel man som di kallede "Den lange dräkten", han kunne lese åver sjyve. De kallede for sineri.

Om barns födelse och dop. Kyrktagning.

Di snacke om,når de va nân som va me barn,så fick hom ente gå ud sin de va kvälli,for då konne varúlen gjärre dor fortred.

Å när en kvinje skolle gå i kjärke når hom hadde fåd en liden,¹⁾så skolle di läjje en kniv å en säjs po der-skämmelen,²⁾så skolle där injen ha mäjt me å gjärre dom nân fortred. Di fick ente gå ud fören ni dygn va gâne.

Å så fort di hadde fåd den lille,så skolle di läje en ull-säjs i sänjen. Så skolle den lie där te di ni dygnen va gâne,så va di fredede.

Så tote di knarft gå nästâns. Po den tiden hadde di yppne skorsténe,³⁾di fick ente gå ud i stersed fören di ni dygnen va gâne,di fick ente komme onger även himmel.

Å di fyste dygnen va di så noge om ad där ente fick nân blodsdroppe komme udenom. Men dette behövor I jo ente skriva opp - så skolle där graves itt hol inje i hused å å där skulle di slå ud allt va där kom ifrå kvinjen di fyste dygnen.

1) D.v.s. kyrktagas. 2) Sax. 3) Dörtröskelen.

4) Köket. 5) Öppen (i raden ovanför finnes det nyare uttalet "yppen").

Di döpte barnen ~~för~~ de mest i kärken, men när barn
ble döpte himme, så skulle vanned slås injomhus. Å slo di
dopvanned ud, så skulle barned ente trivs.

Å de e då ente länjer sin, än ja va liden, ad di had-
de allt de där månge färr si. Tilleme di fyste åren ja va
barnemorske å kom po nåd ställe, så ville ja ha en säjs å
läjje i sänjen - de har en grined ad titt sien! Å di som
va vande ve ed, di mingde mi po om ded te å bärje me.

Om dödsfall.

Men om där va nån död, å di ble tvättede, så skulle
di gesimme vanned å slå eä ud ette kisten når di bar lijd
ud. De va ente så månge år sin ad de ble åv-läjd. Om di
ente slo vanned ud etter itt líj, så skulle de gå igen, di
kallor - di skulle ente få nån fred.
²⁾

Där va jo så månge bestämmelser hoden de skulle
varre.

1) Avlagt, bortlagt. 2) Huru (Danska hvordan).

Källan i Steglarp.

Där va en kille vi drack i (men där ble ente offred i den). Va i all sin da va de nu di kallede han? De kan ja ente komme ihm. Han lå i stejlorp, tätt ve Fulle. Där killen han va,de hused de kallede di Brånnshused, där spöjede de om nattane.

Ättehögen i Fuglie by.

Där va en ättehöj oppad kjärkemuren i Fuglie by di skolle välte. Å di hadde körd flere lass ud i markerne, men de va ente po lant när helle höjen. Men di måtte skövle den opp igen,²⁾ å den som hadde ståd färr ed, han ble krövlinj. (Han kunne jo bled dålli ilieväll). Pär Nelsen hidde han,di kalle han Pär Vinter.

Där va en stor går,där va ni ättehöje,men di tote allri å jönne dom ud,di ble rädde sin di hadde vält den härne. Där va jo snack om di andre höjane me,men de har je glend.

1) D.v.s. kyrkogårdsmuren. 2) "Skovla",skyffla.
3) Krympling.

Runstenen i Fuglie.

Där sto en sten åverst po höjen ve Fulie kjärke.

1) Där va lesnij po han. Där va månge som skolle tyde den
2) lesninen, å den stenen va månge, månge år gammel.

Men ja ble rädd en gång, så ja trode ja hadde spronged mi fördarved. Ja hadde vad hos skrädderen po forrätninj, å ja skolle sin gå te lärerens å höre hont de va me dom. Å när ja kom forbi höjen me stenen åverst oppe, så kunne ja ente ble klåg po va de kunne varre for nåd, ja täjnte ente po ad de va stenen där sto. Å när ja hadde vad hos skolemästerens, så sa ja te han ad han kon-
3) ne gärne fyllie mi tebage. Ja ville ente si va de va, for di sa, ad di skolle ente snacke om ed den samme kvällen,
4) så skolle di ente ble dållie å ed.

Steglärpe-Jeppan.

I Fulie där va där en di kalle Steglärpe-Jeppen.

Den skolle hat gjort nåd, de va injen ja kom did. Han kom om nättorne ve tålltiden å sick i fyllie me folk å satte

1) "Läsning", inskrift. 2) Bland dem som undersökte stenen var prof. L. Wimmer från Köpenhamn, som beskriver den i "De danske runemindesmärker". 3) Följa. 4) Även i Bara härad omtalas, att om man sett eller hört något be- synnerligt, så fick man inte tala om det samma kväll, så skulle det inte ha någon betydelse. 5) Följe, sällskap.

si opp i vågen. Där va en kvinje som skolle ha en liden
å så skolle mannen hänte barnemorsken å han sior: "Ja tote
ente komme förän klocken itt, ja va rädd Stejlorpe-Jerpen
skolle ta din".

Mor Andersson går vilse.

Å gick di vilse, så skolle di vänne nåd. De va en
natt ja hadde vad i Mellom-Grövie. Ja va precis kommen
ud å byen. Å så va där en bro å ja kunne ente hitte broen,
ja kunne ente känne igen som de fyst va. Å så kor ja te
samme ställe igen, ja hadde liesom gåd i en ronninj.¹⁾

Så hadde di tales om man skolle vänne nåd. Å ja
vände en vante å ja täjnte: "Forslår de ente å vänne en
vante, så får ja vänne en hosse åsse." Å så hjälп de, sin
så gick ja lie rege vejen himm. Men ja äjte mi for å gā
där om nattane sin. Ditte här'e e så sant som ja siddor
här, ad de gick j po de vised.

1) "Rundning". 2) Håsa, strumpa. 3) Direkt (Det dan-
ska "lige" användes i samma betydelse). 4) "Men jag skete-
de mig för att gå där om nättarna sedan".

I Östra Grevie. 1)

Ja har vänts i alle tre Gröviane. Har han hörd tales om rikstesmannen Dahn? Han bode i Ystre Grövie, hans far hidde Pål Mårtensen. Hans kvinje va med sjyr å ja va där titt å passede hinje. Men en gång ja hadde itt ärene did, så ba di mi sidde å vänte. Men ja sa: "Ja har ente tid å sidde här å vänte, for dan e kort." - "Ja hadde elles farr mi hen va läng", svarade då rikstesmannen, for han hidde jo Dahn. De va en länger harre. Han va dokti te å konne skämte så dare.

Självbiografiska upplysningar.

Ja ve barnemorske i Fulie i nitten år. Ja po den tiden sa di "jorekvinje". Å sin kom ja hid, å nu har ja vad här i trettifire år.

Men i Stockhólm där kallor di barnemorsken för "ackuschörsker". Ja kommer ihu fyste gången ja fickj itt brev där de sto "ackuschörsker", så kunne ja begripe va där menedes.

Å nu har ja fåd penisjon å medalj åsse, de va jo en for stor äre for mej!

1) D.v.s. Östra, Västra och Mellan-Grevie.

I Östra Grevie.

Ja har vänts i alle tre Gröviane. Har han hörd

tales om rikstesmannen Dahn? Han bode i Ystre Grövie, hans far hidde Pål Mårtensen. Hans kvinje va med sjyvå ja va där titt å passede hinje. Men en gång ja hadde itt ärene did, så ba di mi sidde å vänte. Men ja sa: "Ja har ente tid å sidde här å vänte, for den e kort." - "Ja hadde elles farr mi han va läng", svaredo då rikstesmannen, for han hidde jo Dahn. De va en längre harre. Han va dockti te å kunne skänkte så däre.

Självbiografiska upplysningar.

Ja va barnemorske i Fulie i nitten år. Ja po den tiden sa di "jorekvinje". Å sin kom ja hid, å nu har je vad här i trettifire år.

Men i Stockhólm där kallor di barnemorsken för "ackuschörsker". Ja kommer ihu fyste gången ja fickj itt brev där de sto "ackuschörsker", så kunne ja begripe va där mene des.

Å nu har ja fåd penisjon å medalj åsse, de va jo en for stor äre for mej!

1) D.v.s. Jästra, Västra och Mellan-Grevie.

Register.

Sid.

Bärdomsminnen	4
Barndop	10
Barnsängskvinnor	9
Bäckahästen	5
Dödsfall	10
Fru Alstad	3-5
Fuglie	11,12
Goenisse	5
Höns, anses bebåda sjukdom och dödsfall....	6
Korstecken, mot maran	6
Kyrka, Fru Alstads	5
Kyrktagning.....	9
Maror	6
Mellan-Grevie	15
Mänstorps gevlar, Oxie h:d	7
Praktik, Mor Anderssons (spridda drag)	4,10,12,14
Riksdagsman (M.Dahn i Ö.Grevie)	14
Runsten, i Fuglie	12
Signeri	8

Register.

	Sid.
Självbiografiska upplysningar	14
Steglarp, Fuglie s:n	11
Steglärpe-Jeppen	12
Stockstraff	5
Sverikonstböcker	8
Undantagskvinnor, missunnsem	4
Varsel	7
Vilsegående	15
Ätnehög (i Fuglie)	11
Östra Grevie	14

Folkminnen

från

S k y t t s h ä r a d

efter f.d. toffelmakaren Jöns Eriksson, Åkarp, Skt

f. i Lilla Markie 1833. + i Skt 1923.

Upptecknade av Ingemar Ingers

juni 1922.

S 0 7

Personliga minnen.

Vi va elleva sysken å ja va mitt i lyngen, så kallat
led. Å ja börjede å tjene når ja va sex år, ja vakte
gäss om somrane. Å mitt om vinteren så måtte ja varketien

2)
Bå å tygge, men folk va ente rädde for å gi litt mad bort.

Ja tjente en man i Böсрp som hidde Jackop Hansen,
de va färtifire å färtifem, så va ja där både vintor å
3)
sommor. Den han hadde historier, itt helt skav follt. Di
skolle ja lese injenad den ene kvällen å fortälle udenad
4)
den andre kvällen.

Hadde de vad for fenti år sien, så skolle ja konned
berätte harren månge såmne sträfer. Ja tjente i Norre Åby
å där va två glytte, å di glyttane va så galne ette mej. Å
ja sad å fortalte historier for dom om kvällane. Så fort
5)
ja hadde å-et om kvällane, så måtte ja fyst gå å bäre dom
å sien fortälle for dom.

1) Flocken, skaren. 2) Tygga. 3) D.V.S. 1844 och 1845.

4) Skäp. 5) "Av-ätit", slutat nältiden.

Där e en ofanteli stor höj po Lille Markiegåren
å där va gårssens brydestue byggd, men där så ja allri nåd.
1)

Men när ja tjente i Norre Åby, då va ja bärre barn, å Annors
Olsen hidde mannen. Å ja va månge gånge om nättorne oppe
po marken, å allri ad ja så nåd, uden en gång. Ja kom himm
me itt par svärte hästa. Å där va en höj. Å når ja sprinjer
forbi höjen, så lier där en hong, å han reste si opp. Å vi
hadde en hong som hidde Seline, å ja trode de va Seline, å
ja råfte ette han. Å han ble så stor som ja, tyttes ja. Å
ja sprant himm å ja titte mi ente tebage, men ja tyttes
han kom ette mi.

2)

Jä minns ja sick valkt i Björsp i tre vintre. Å po
värt inde ställe i hele byen skolle ja råve frå klocken
tie te klocken fire om marenen. Ja skolle råve vär inde
timme va klocken va, så ja hadde nock å skytte. Ja hadde
fentti öre för vär natt. Di stal så faselet där omkrinj
så de va rent forfardelet. Där va itt tjuvabann som bode
i Fjärinslöv å Froe Alsta, å di stal änne ud te Vemmenhöj.

-
- 1) Hydda där lin brytes. 2) Sköta.

Så skolle ja gå in i prästegården å råve. Ja skolle
le gå å ver kjärregården å inj ginnem en släppe mellom
länjorne. Å ja hadde en hong me mi. Å en gång precis som
ja kom ud po kjärregården tyttes ja där va nåd po han, å
han sprant å ver muren å frå den stongen fick ja allri
hongen po kjärregården. - Men där inje i prästegården har
ja fåd mange glas vin å fröknorre når ja va där å råfte
om nättorne.

I mine bäste år så va ja gårds-dränj po lille
Markiegården hos kamrer Flygere. Där va ja i tolv år, å
sin va ja po Svanetorp.
1) Så när ja slutede å tjena, så
fickj ja arbete po Alnorp å hadde en krone om dan, men
de va for litt. Så ga ja mi te å varre tofflemagere här
i Åsgorp å de sick bätter.

På en sabel som Jöns Eriksson hade på den tiden

han var nattvakt, har hans svärson, målare Hj. Engqvist,

Åkepp, anbragt denne inskrift: Jöns Eriksson f. d. 6. 1.

1833. Nattvakt i Bösarp åren 1861-63.

1) Gård i Lomma socken, Bara h:d. 2) Alnarp. I Skytts-
målet uttalas ortnamn på -arp såsom -orp. Jfr. Bösorp,
Åsgorp.

Berättelser om varulven och maran.

Vårulane, di snackedes med om. De har ja i alle

fall sitt en, när ja tjente po Skabersjö goss, de va i

1)

Tärringe ejentelien. Så va ja ude å gick en kväll å ja

2)

hadde en toltre töxor me mi. Så när vi kom ud om byen, så kom där en hong sprinjenes å den ene tösen ble rädd å sa: "De e en vårul". Å ja så åsse, ad de ene bened sad tebage liesom en rompe. Å ja sprant ettor han å ja kunne ente nå han.

Di slös me hongane. Om di ville skicke en hong

po dom så friede di si. Di kunne se po di som va de, for

4)

di va allti rövne i ansikted, de va som di slös me hongä.

De va visse tidor di ble omskapte.

Där va en man som skulle köre himm me ett lass
sä, å kvingen va me han ude po marken. Han flydde hing

tjyvan å han sa: "Om där kommor nän, så stick ente, men

slå". Hon hadde en filtkjol onger näen, å han hadde hop-

1) Tärringe. 2) Toltre två å tre. Jfr uttrycket trellefira, fillefem. 3) D.v.s. en kvinna som var överfallen av en varulv, befriade sig genom att skicka en hund på honom. 4) Rivena. (Rive, röv, röved, även rev, reved).

ped opp å bitt, så hon hadde befried si. Å så om marenen så hadde mannen å den filten i mongan. Å hon frågte han ad, om han va ed, så han svarede: "Du ska ha så mien tack for du frågte mi, for nu e ja fri".

Där ble vårlile å maror for ad fruentimmorne di
1) 2)
sprant iginnem en fyllehamn injen di fick barnen, så skol-
le di få barnen uden besvär. De va po en plass di to tre
fruentimmor, som di to når di ville sprinje ginnem en fyl-
lehann. Å di ble straffede, å di tre fruentimmorne tvant
di te å gå nakne te byen.

Där va en dränj som hadde fånged maren. Når hon
va inge hos han, så satte han en täll³⁾ i holled som hon
hadde kommed iginnom, så ble hon där. Å di ble gifte å
di hadde vad gifte länje. Men han ble kje å ed, å viste
hinge holled å sior: "Res nu som du e kommen". Å så va hon
borte.

1) "Föl Lehann", 2) Innan. 3) Tapp,träplugg.

1)
Jätterna i Gislöv.

Jätter, de har ja hörd tales om po sätt å vis.

Där ble en kjerka byggd nästtäns, de va Froe Alsta kjerka.
Å där uden om Froe Alsta där lå en sten, ja kan gärne si
där va en trellefire lassi han. De va jättedrottaren i-
frå Jeslöv hadde islonged den did i sitt flättebän. Den
kom ente fram å lior ystor om.

De dödes mässa i Bössarp på julnatten.

När ja nu kommer mi ihu, så va Bössapse kjarka opp-
lyst julenatt. De börje klocken elleve, å klocken tolv så
slutedes de. Å etter va di sa, så uppnedes alle graver,²⁾ å
di hadde sammanträde. Så börje di å rinje klocken itt, å
di talde om, di som kom å skolle rinja, ad där va ente
slyckt i kjarkan. Å di hadde ente lav å rinje, fören där
3) va märrt.

1) Dessa voro fordom vida bekanta i folksägnen och
omtalas av Nicolovius i "Folklivet i Skytts härad".

2) Ringningen till ottesången? 3) Mörkt.

Register.

Sid.

Biografiska upplysningar (barndomsminnen m.m.). 18-20.

Jättar (i Gislöv) 23.

Kyrkor: Sten kastas mot Fru Alstads kyrka 23.

De döda hålla sammanträde i Bösarps kyrka på julnatten 23.

Kyrkogård, Bösarps 20.

Mara (infångas och blir gift med en dräng) 22.

Nattvakt i Bösarp 19.

Varulv (hans utseende, släss med hunder, överfaller hustrun vid höstarbetet, igenkännes, blir fri. Uppkomsten av maror och varulvar.) 21-23.